

Ostrovica

Stari grad Ostrovica izgrađen je na istoimenom brdu, na lijevoj obali rijeke Une, iznad Kulen Vakufa. Prije dolaska pod osmansku vlast nalazio se u rukama Frankopana, Juraja Mikulčića i Ivana Keglevića. Pod osmansku vlast je došao 1523. godine i na značaju je dobio tek nakon karlovačkog mira 1699. godine. Po veličini Ostrovica je bila gradić, ali kako se nalazila blizu i mletačke i austrijske granice, a uz to imala povoljan odbrambeni položaj, dat joj je veliki značaj. Zbog toga su stalno izvođeni radovi na njenom proširivanju i jačanju. Grad je opasan jakim bedmima, visokim do 10 metara, čija je dužina 117, a širina 83 metra. Pred bedemima je iskopan jarak širine 5 metara i dubine 3 metra. Na južnoj strani bedema nalazila se glavna kapija. Tvrđava se sastojala od četiri kule i dvije tabije.

Komandant posade bio je u zvanju dizdara, a zvanično se titulisao kao bašaga. Grad je postao i sjedište ostrovičke kapetanije koja je osnovana u prvim godinama XVIII stoljeća i koja se prostirala s obje strane gornjeg toka Une. U njenom sastavu bili su Orašac, Havala, Kulen Vakuf, te palanke Čovka i Donji Lapac. Njeni kapetani bili su pripadnici poznate bošnjačke porodice Kulenovića. Ostrovica, Kulen Vakuf i Orašac su u ratu 1714-1718, imale 989 ljudi, a nakon zaključenog mira 561 nefera. Već naredne 1720. godine njihov broj je uvećan za 428. ljudi. Vojna posada se nalazila u Ostrovici sve do 1878. godine.

Literatura

H. Kreševljaković, *Kulen Vakuf, Izabrani djela, II*, Sarajevo 1991; Isti, *Gradovi u Bosni i Hercegovini, Izabrana djela, II*, Sarajevo 1991; E. Pelidžija, *Banjalučki boj iz 1737. godine*, Sarajevo 2003.

